

Кнігі — у падарунак Рагачову

Госці сёлетняй сталіцы Дня беларускага пісьменства падораць гораду свае любімыя творы

Пра такую адметную акцыю, што пройдзе ў Рагачове, расказала падчас пасяджэння аргкамітэта па падрыхтоўцы і правядзенні Дня беларускага пісьменства намеснік прэм'ер-міністра Наталля КАЧАНОВА, піша БЕЛТА.

Віцэ-прэм'ер падкрэсліла, што папярэдняе пасяджэнне аргкамітэта прайшло ў маі, і з таго часу ў горадзе праведзена вялікая работа па абнаўленні сацыяльных, культурных аб'ектаў. «Горад проста не пазнаць. Упэўнена, што свята пройдзе на высокім арганізаваным і інфармацыйным узроўні, яно спадабаецца жыхарам і гасцям Рагачова», — зазначыла Наталля Качанова.

Гасцям, што прыедуць сюды з усёй Беларусі, а таксама замежных краін, прапануюць прывезці і падарыць гораду сваю любімую кнігу. Гэтыя выданні папоўняць бібліятэчны фонд Рагачова. Наталля Качанова зазначыла, што новая акцыя можа стаць адной з традыцый правядзення Дзён беларускага пісьменства і ў іншых гарадах краіны.

Але не толькі кнігі застануцца як напамін пра Дзень пісьменства. У Рагачове якраз у дзень адкрыцця свята расчыніць дзверы абноўлены Дом кнігі. Тут размесціцца магазін «Першацвет», а таксама бібліятэка і чытальная зала. Пра гэта паведаміла міністр інфармацыі Лілія АНАНІЧ. Менавіта Міністэрства інфармацыі выступіла з ініцыятывай падарыць жыхарам горада гэты значны сацыяльны аб'ект.

Адметна, што падчас свята назавуць лаўрэатаў Нацыянальнай літаратурнай прэміі, на яе суісканне сёлета было прадстаўлена больш як 70 твораў. Да Дня беларускага пісьменства традыцыйна падрыхтаваныя тэматычныя выданні, прысвечаныя Рагачову і ваколіцам. Гэта кнігі «Народная і

духоўная культура Рагачоўскага краю», зборнік «Добры дух зямлі Дняпроўскай: Рагачоўшчына літаратурная», альбом «Рагачоў». Гэтыя выданні можна будзе набыць у кнігарнях, яны стануць і выдатнымі падарункамі гасцям рэгіёна.

Праграма Дня беларускага пісьменства, што пройдзе ў Рагачове 4 верасня, уключае каля 70 мерапрыемстваў. Гэта знаёмства з літаратурнымі падворкамі, выстаўка СМІ, літаратурныя квэсты, сустрэчы з пісьменнікамі і прэзентацыі кніг. Напярэдадні святкавання пройдзе навукова-асветніцкая экспедыцыя «Дарога да святыняў», а ў Нацыянальнай бібліятэцы адбудзецца міжнародны «круглы стол», у якім прымуць удзел літаратары з 12 краін.

Марына ВЕСЯЛУХА. vesialuha@zviazda.by

• Тым часам

Рух у рытме харэя і ямба

Вершы беларускіх паэтаў гучаць з сённяшняга дня ў адным з гомельскіх аўтобусаў. Гомельаблаўтатранс сумесна з Гомельскай абласной універсальнай бібліятэкай у Год культуры і напярэдадні Дня беларускага пісьменства прадставілі новы арыгінальны праект.

Па маршруце №20 «Старая Валатава — Медгарадок» курсіруе тэматычна аформлены «паэтычны» аўтобус. У салоне пасажыры знаёмяцца з творчасцю беларускіх класікаў: Янкі Купалы, Якуба Коласа, Максіма Багдановіча, Уладзіміра Караткевіча і іншых. Аналагічны аўтобус з 21 жніўня выйдзе на маршрут у Рагачове. Арганізатары праекта запрашаюць да супрацоўніцтва аматараў беларускай літаратуры для далейшага ўдасканалення і развіцця ідэі.

Ірына АСТАШКЕВІЧ. iost@zviazda.by

■ Зачапіла

М. Садоўская
АДЗІНАЯ ў БЕЛАРУСІ
БЛАНДЗІНКА-ДАЛЬНАБОЙШЫЦА
ЖЫВЕ ў ГРОДНЕ
(«Звязда» за 13 жніўня)

Бландзінка-дальнабойшчыца малайчына! Нам трэба як мага больш такіх мэтанакіраваных дзяўчат, бо супольнасць каналкавых ныццяў з кожным годам павялічваецца. Рэдка сустракаюцца смелыя, працавітыя, захопленыя цяжкай прафесіяй. Лёгка сядзець на шыі ў бацькоў, а пасля выселля — у мужа. Сёння шубу патрабуе, заўтра — машыну і экзатычныя пляжы. З гадамі казка пра залатую рыбку набывае абароты. А Вераніка справай займаецца і не мае часу на скаргі. Губляць энергію на псаванне нерваў мужу яна таксама не стане. Вядома, на рабоце за дзвесце рублёў плакацца не будзе. Не падабаецца заробак? Шукай новую работу! Ты ж кіроўца ўласнага лёсу! А лёгкі хлеб самі ведаеце дзе знаходзіцца.

Дальнабой — гэта цяжкае, часам небяспечнае жыццё нават для мужчыны. Таму дзяўчына ў фуры на магістралі выклікае ў любога адказнага чалавека захваленне і толькі ў лайдака і ныцкі — папрок.

Шчаслівай дарогі табе, Вераніка!

Алена Шыбека, г. Гродна.

С. Яскевіч
«З АКОЛЬНІКА ў ЯСЕНЬ
ПРАЗ БЕЛЫ ЛЯСОК»
(«Звязда» за 17 жніўня)

Вёскі, пра якія ідзе гаворка ў артыкуле, і іншыя населеныя пункты гэтай зоны аб'ядноўвае цяпер абязная дарога вакол Белавежскай пушчы. Колькі было скептыкаў падчас яе будаўніцтва і потым! Казалі, маўляў, грошы пайшлі вялікія, а дарога амаль пустая. Я катэгарычна з гэтым не пагаджуся. Дарога ніколі не бывае лішняй. Як той казаў, не цяпер, то ў чацвер, але яна абавязкова спатрэбіцца. Для маленькіх вёсак новая дарога азначае новы ўзровень якасці жыцця. І ў матэрыяле гаворыцца, што некаторыя бяруць участкі з прыцэлам на аграбудаўніцтва. А гэта добры знак.

І яшчэ. З вялікай цікавасцю прачытаў пра Фёдара Канстанцінавіча Саевіча. Я быў на прэзентацыі яго кнігі. Сваім знаёмым потым раіў пачытаць, асабліва тым з іх, хто цікавіцца пушчай. Акрамя вялікага гістарычнага, фактычнага матэрыялу аўтар прыводзіць цікавыя выпадкі з жыцця ляснічага. Напрыклад, гісторыю пра п'янага зубра. Зубр знайшоў падпольны самагонны заводзік і выпіў вёдзер пяць брагі. Потым валяўся п'яны паўдня. А праз колькі дзён прывёў на месца сваіх суродзічаў, мабыць, хацеў пачаставаць. Але гаспадар бровара добра ўмацаваў крышкі ёмістасцяў. Звяры засталіся цягрозымі. Аказваецца, аматары выпіць сустракаюцца не толькі сярод людзей.

Уладзімір Краўчук, г. Пружаны

«ГАРАЧЫ»
287 17 41

і ці хопіць у нас на гэта сродкаў?»

На «гарачую лінію» нашай газеты паступіў чарговы зварот, на гэты раз ад жыхаркі вёскі Таль Любанскага раёна Таццяны Аляксандраўны Вядзерскай, і датычыўся ён газіфікацыі населенага пункта. Па словах заяўніцы, тэлефанавала яна ад імя ўсіх членаў кааператыва — каля 180 чалавек, якіх цікавіла аднолькавае пытанне: калі ў іх дамах з'явіцца газ?

— Кааператыв быў створаны тры гады таму. За гэты час выраблены толькі праект, на які пайшло каля 10 мільёнаў рублёў недэманіраваных грошай. А далей колькі давядзецца плаціць, мы не ведаем. Хвалюемся: ці пацягнем гэтую справу фінансава? Ці будзе нам якая дапамога з боку дзяржавы? У нашай вёсцы даўжыня адной вуліцы складае пяць кіламетраў, а іх такіх — некалькі. Мы падлічылі, што толькі па самой вёсцы трэба пракладваць 22 кіламетры труб, — хвалювалася Таццяна Аляксандраўна.

На гэтыя і іншыя пытанні жыхаркі вёскі Таль дакладна і аператыўна даў адказы намеснік старшыні Любанскага райвыканкама па будаўніцтве, жыллёва-камунальнай гаспадарцы і архітэктуры Дзмітрый СУХАН.

Сапраўды, кааператыв па газіфікацыі населенага пункта існуе ў вёсцы Таль тры гады. Гэта невялікі тэрмін, заўважыў суразмоўца, калі параўнаць сітуацыю

з іншымі абласцямі. Там жыхары чакаюць сваёй чаргі па сем-восем, а часам і па дзесяць гадоў. Таму ў Талі «пытанне так востра не стаіць».

— Фінансаванне будоўлі будзе весціся згодна з Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь №368 ад 02.06.2006 года, якім агаворваецца правядзенне газіфікацыі ў гарадах і населеных пунктах з колькасцю жыхароў да 20 тысяч чалавек, — распавёў далей Дзмітрый Мікалаевіч. — Гэта азначае, што 70 працэнтаў кошту работ будзе прафінансавана з бюджэту, 30 працэнтаў — за кошт сродкаў грамадзян. Невялікая праблема заключаецца ў тым, што вёска Таль знаходзіцца ўдалечыні ад магістральных газаправодаў высокага ціску. Так, бліжэйшая да населенага пункта размеркавальная шафа размешчана ад яго за 5,4 кіламетра. Але дасягнута дамоўленасць: «Мінабгаз» зробіць патрэбныя работы на ўсім адрэзку, хаця першапачаткова гаворка ішла толькі пра тры кіламетры падводкі трубы да вёскі. Зроблена гэта з мэтай зменшыць фінансавую нагрузку па газіфікацыі на насельніцтва.

Агулам праект ацэнены ў 9 мільярдаў недэманіраваных рублёў. Атрымаць такую суму з бюджэту адразу (нагадаем, 70 працэнтаў ад названай лічбы) будзе праблематычна. Таму прынята рашэнне ўвесць праект раздзяліць на чатыры пускавыя комплексы — ажыццяўляць

па адным у год. Кожны раз газіфікаваць некалькі вуліц, даючы іх жыхарам у дамы блакітнае паліва. Весці ўвесь праект цалкам не атрымаецца, паколькі адразу ўвесць ён яшчэ не будзе прыняты.

— Калі не ў наступным годзе, дык у 2018-м усё зрушыцца з месца. Прыкладна паўтара гады таму ў кааператыве па газіфікацыі ў Талі змяніўся яго старшыня. Новы чалавек шмат робіць у гэтым кірунку, — зазначыў намеснік старшыні райвыканкама па будаўніцтве, жыллёва-камунальнай гаспадарцы і архітэктуры.

Чаму не хутчэй? У раёне кааператыв па газіфікацыі ў названай вёсцы — не адзіны. Напрыклад, у Любані таксама ёсць чарга, як і ў іншых населеных пунктах. З улікам таго, з якой даты быў створаны такі кааператыв і калі ў яго ўступалі грамадзяне, і будучы распачынацца патрэбныя работы. Адказваючы на пытанне нашай заяўніцы пра магчымы кошт правядзення работ, Дзмітрый Сухан заўважыў, што канчатковая сума для канкрэтнага спажыўца будзе разлічвацца з улікам колькасці дамоў на вуліцы, куды гаспадары пажадаюць правесці блакітнае паліва, колькасці ўводаў у жыллё і іншага. Як запэўніў суразмоўца, калі прыйдзе час, уся патрэбная інфармацыя будзе даведзена да вяскоўцаў, удзельнікаў кааператыва, праз агульныя сходы і мясцовыя друк.

Сяргей РАСОЛЬКА. rs@zviazda.by

■ Справы духоўныя

У Мінск прыбудуць мошчы з Афона

Пакланіцца ім вернікі змогуць да канца жніўня

У суботу, 20 жніўня, у Беларусь прывязуць пачэсную галаву прападобнага Сілуяна Афонскага. Мошчы будуць знаходзіцца ў Свята-Духавым кафедральным саборы Мінска да 31 жніўня.

Святыня з праваслаўнага Свята-Панцеляймонава манастыра на гары Афон, з якой яны да гэтага моманту ніколі не вывозіліся, будзе ў суправаджэнні манахаў дастаўлена ў мінскі кафедральны сабор па благаслаўленні Свяцейшага Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі Кірыла. Сілуян Афонскі нарадзіўся на Тамбоўшчыне (Расія) і яшчэ

з маладых гадоў імкнуўся да манаскага жыцця. Яго мара стаць манахам Святой Гары здзейснілася. І хаця ён не меў высокіх санаў, але пад канец жыцця сярод братоў атрымаў званне старца — дасведчанага духоўнага настаўніка. Мудрыя выказванні прападобнага чытаюць і дагэтуль, кнігі з імі выдаюцца далёка за межамі Афона і нязменна карыстаюцца папулярнасцю.

На Святой Гары існуе даўняя традыцыя даставаць з магіл астанкі манахаў праз тры гады пасля іх пахавання і пераносіць у спецыяльную пахавальню — так званую «косніцу». Таму ў наш час мірата-

чывая галава прападобнага знаходзіцца ў Пакроўскім храме Свята-Панцеляймонава манастыра ва ўпрыгожаным каштоўнымі камянямі срэбным каўчэгу.

Па словах Мітрапаліта Мінскага і Заслаўскага Паўла, Патрыяршага Экзарха ўсяе Беларусі, кожнаму верніку карысна будзе пакланіцца мошчам прападобнага. «Мы не павінны адчайвацца ў сваіх падзеннях і грахах. Ёсць выйсце з гэтага становішча. Галоўнае — не згубіць веру. Галоўнае — каб мы зразумелі значэнне Таінства пакаяння. Нездарма прападобны Сілуян заклікаў людзей пакаяцца

і выправіцца. Такім быў і сам прападобны: падаў, падымаўся, але заўжды каяўся. І цяпер ён дапамагае ўсім, хто жадае стаць на выратавальны шлях і звярнуцца да яго з малітвай», — лічыць Уладыка.

На афіцыйным сайце Беларускай праваслаўнай царквы размешчана падрабязная інфармацыя пра жыццё прападобнага. Там жа можна паслухаць аўдыякнігі яго твораў і больш даведацца пра прынясенне мошчаў святога ў Беларусь.

Вераніка ПУСТАВІТ.

pustavit@zviazda.by